

Opgedragen aan mijn prachtig gezin en mijn allerliefste man.

Ze zijn mijn grootste rijkdom en maken mij op alle mogelijke manieren compleet.

*“Een schilder schildert om zichzelf leeg te maken van zijn
gevoelens en manieren van zien.”*

Pablo Picasso

Voor zover ik me kan herinneren, ben ik altijd anders geweest dan anderen.

In mijn omgeving werd dit niet begrepen, waardoor ik me een eenzaat voelde en ik een soort van eigen wereld creëerde.

Deze eigen wereld uitte zich in mijn grootste passie en dat was tekenen.

Ik ben opgegroeid in wat ze toen zeiden een *middenklasse gezin*, samen met mijn moeder, zus en mijn stiefvader.

Mijn echte vader is overleden toen ik nog heel jong was.

Niemand had kunnen voorspellen dat mijn stiefvader een belangrijke rol ging spelen in wat ik nu doe.

Mijn stiefvader maakte het me in mijn jeugd niet gemakkelijk.

Hij had geen grenzen die voldeden aan de normale normen en heeft mij meermaals tot het uiterste van mijn kunnen gedreven.

Maar het maakt toch dat ik door zijn strenge regime veel geleerd heb.

Al vanaf ik voor het eerst een kleurpotlood kon vasthouden was ik gefascineerd in wat ik er allemaal mee kon creëren en voor mijn ogen levend kon maken.

Mijn stiefvader zag mijn talent en op de leeftijd van 6 jaar moest ik verplichte tekeningen maken.

Deze begonnen heel simpel zoals bv. Suske en Wiske natekenen, dat dan een stapje hoger ging naar sprookjes van Walt Disney.

Alles moest een perfecte copy zijn en was het niet zo dan werd de tekening verscheurd en moest ik deze over doen tot ze zijn goedkeuring hadden.

Toen ik 10 jaar was kon ik dan ook alles van Walt Disney tekenen met mijn ogen dicht.

Rond die periode besliste mijn stiefvader ook dat ik een stapje hoger moest gaan en veranderde de tekeningen in stillevens, dieren tot zelfs portretten die ik aftekende van postkaarten.

Ik werd toen ook ingeschreven in de plaatselijke tekenschool.

Dit leek voor mij een ideale wereld tot ik ook daar met verplichte opdrachten te maken kreeg.

Hoewel ik de verplichte opdrachten van zowel in de tekenschool als thuis uit het diepste van mijn hart haatte, kon ik het niet laten van in mijn beperkte eigen vrije tijd nog te tekenen.

Enkel deed ik het op de manier hoe ik het zag en voelde. Zo kon ik een eend tekenen en in detail het hoofd volledig uitwerken terwijl de rest van het lichaam enkel vage lijnen waren.

Toen ik in de tekenschool leerde te werken met aquarelverf kon ik mijn geluk niet meer op.

Al jaren probeerde ik kleuren te mengen en in elkaar te laten vloeien, maar had met kleurpotloden of stift nooit het gewenste effect.

Met de aquarel techniek kon ik dat wel, de kleuren vloeide perfect in elkaar en ik kon ze zo hard en zo vaag zetten als ik zelf wenste.

Hoewel mijn aquarel set toen bestond uit een bescheiden doosje waterverf die ik in mijn gewone school gebruikte, was deze van onschatbare waarde voor mij.

Zoals ik al eerder zei , ik was anders dan anderen.

Ik kon naar een bloem zien die voor iedereen rood was en toch zag ik daar prachtige accenten van zacht roze en hel blauw in die dan als een soort van mist uit de kern van de

bloem kwam en zo een mooie krans maakte rond de bloem.

Jaren later kwam ik te weten dat dit de 'aura' van de bloem was.

Ik zag de aura overal, was dit nu op een foto of zag ik een persoon of voorwerp, die prachtige mist dat altijd in beweging was trok me steeds mijn aandacht.

Mijn stiefvader vond deze werken afschuwelijk, het was niet zoals hij het zag en abstract in zijn ogen.

Mijn doosje waterverf bleef vanaf toen in mijn boekentas om er nog eens af en toe uit te komen in 't school.

De opdrachten die ik thuis moest maken werden veel zwaarder en op mijn 12 jaar tekende ik schilderijen van Rubens en Van Dyck na uit kunstboeken op grote houten panelen.

De tekeningen moesten perfect zijn en meermaals heb ik dagen en nachten gezwoegd om het aan mijn stiefvaders eisen te laten voldoen.

Ik moest heel duidelijk alle details en schaduwen hard aan geven daar hij nadien de tekeningen ging inschilderen op een manier dat je kan vergelijken met schilderen op nummer.

Hij liet al die werken uitgaan als volledig door hem gemaakt en ik heb van hem nooit de waardering gekregen die ik verdiende.

De tekenschool werd meer en meer een opdracht voor me om er naartoe te gaan, zo erg zelfs dat ik er ziek van werd. Ik was 13 jaar toen ik daar stopte, de reden was niet mijn gezondheid maar ruzie tussen mijn stiefvader en de directeur.

Een jaar later leerde mijn stiefvader een man kennen die heel veel interesse toonde in de schilderijen.

De man zijn voorouders waren van de adellijke stand maar door de jaren heen was de Baron 's titel verloren gegaan. Hij wou van hen allemaal een schilderij.

Voor mij was dit een nachtmerrie, niet enkel was het erg moeilijk met de pruiken, de klederdracht en de juwelen. Maar het waren vooral de foto's waar ik het zo moeilijk mee had.

Foto's komen altijd tot leven bij mij, ook al is die persoon overleden, ik zie hen ademen en krijg een film te zien van hun leven, zelfs hoe hun karakter was.

Maar hoe leg je zoets uit als het niet begrepen wordt? Daardoor duurde het langer eer ik de personen heel foto gelijkend zoals iedereen de foto zag kon tekenen. Dit maakte de spanning die ik had met mijn stiefvader nog groter.

Ondertussen was ik op de leeftijd gekomen dat ik op schoolgebied een beroepskeuze moest maken.

Mijn stiefvader besloot dat ik verder moest gaan in tekenen en ik werd ingeschreven in de afdeling sierkunsten.

Ook daar kon ik totaal niet mezelf zijn, we kregen veel de opdracht om buiten de schooluren omgevings studies te maken, landschappen, personen, noem maar op.

Iedere keer als ik ze uitwerkte op mijn manier kreeg ik een onvoldoende.

Dus ook die jaren maakte ik gewoon afgestompt tekeningen volgens opdracht in combinatie met de verplichte schilderijen die ik thuis moest maken en ik behaald ik op het randje mijn diploma.

De grote verandering in mijn leven kwam op een dag dat ik voor het eerst tegen mijn stiefvader zijn eis in ging en voor mezelf opkwam .

Dit kwam door een schilderij dat ik moest tekenen van een Baron waarvan ik een enorme angst had als ik die foto zag. Iedere keer werd ik panisch en kreeg ik geen lucht meer, waardoor ik rillend, nat van het zweet en verkrampt met een potlood in mijn hand zat maar geen enkele lijn kon tekenen.

Hoe hard mijn stiefvader ook brulde en dreigde het lukte me niet.

Op een gegeven moment was zijn geduld op en kreeg ik een vuistslag recht in mijn gezicht.

Ik ben toen doodkalm opgestaan en heb alles eruit gegoid wat al jaren op mijn hart lag als ook hoe ik dingen zag en voelde.

Maar wat bij hem de doorslag gaf om ineens bang te zijn voor mij was dat ik in mijn tirade vlakaf zei dat hij nooit veel ouder ging worden dan 49 jaar.

Mijn stiefvader had een panische angst voor de dood.

Mijn woorden kwamen bij hem heel hard aan en vanaf dat moment moest ik niet meer verplicht tekenen van hem en liet hij me voor de eerste keer in mijn leven los.

Mijn stiefvader is overleden 5 maanden nadat hij 49jaar was geworden.

Met hem stierf bij mij op dat moment ook de lust om te tekenen en nam ik me voor nooit meer een tekenpotlood aan te raken.

Een jaar later leerde ik mijn man kennen en we stichtten al heel snel een gezin.

Nog steeds worstelde ik met mijn indrukken maar hij luisterde heel geduldig en gaf me volledig mijn ruimte.

Naarmate de kinderen groter werden en we samen aan tafel zaten te knutselen en tekenden begon het ook bij mij weer te kriebelen.

Deze keer ging er voor mij een vrije wereld open en pikte ik de draad terug op te tekenen zoals ik deed in mijn jeugd op die spaarzame momenten dat ik in mijn eigen wereldje wel kon toveren met aquarel en potloden.

Het leuke van dit alles vond ik vooral dat de kinderen me leken te begrijpen en ook de kleuren en de bewegingen zagen zoals ik ze ervaarde.

Ik was niet gek en het kind in mezelf mocht eindelijk leven, dansen, genieten en zich uiten in pure vrijheid.

Naarmate de kinderen naar de lagere school begonnen te gaan veranderde hun manier van tekenen en begonnen ze te tekenen zoals het bij iedereen wordt opgelegd, haar is bruin of zwart en niet meer alle kleuren van de regenboog, enz.

Toch remde dit mij niet af van verder te blijven doen zoals ik bezig was.

We hadden ondertussen een computer en op het internet ontdekte ik dat mijn indrukken niet abnormaal waren en daardoor kon ik alles beter plaatsen.

Ik leerde ook voor het eerst in mijn leven mensen kennen die me respecteerden en zelfs bewondering hadden om alles wat ik ervaarde.

Het was een hele nieuwe wereld dat voor mij open ging en door anderen te helpen werden ook mijn indrukken sterker en groeide mijn zelfvertrouwen.

Iemand die ik had leren kennen zette een foto van een bijenwas tekening online.

En deze tekening opende een volledig nieuwe deur bij mij. Ik keek ernaar en begon en duidelijke figuren en symbolen in te zien.

Ik drukte de foto af en begon alles te omlijnen , scande nadien het blad in, om het dan terug online te plaatsen en er een volledige uitleg bij te geven.

Alles bleek te kloppen en al snel kreeg ik meer en meer tekeningen die men verklaard wou hebben.

Ik hield alles heel netjes bij in een schriftje en soms paste ik de tekst hier en daar wat aan.

Toen kreeg ik de vraag of ik zelf ook tekeningen maakte en zo ja ze ook met hen wou delen.

Met een dubbel gevoel heb ik toen verschillende tekeningen geplaatst, bang voor negatieve reacties.

Maar het tegendeel was waar en ik kreeg plots de vraag om tekeningen te maken op bestelling.

Ik liet ze dan een duidelijke foto van henzelf of voor de persoon voor wie het werk bedoeld was doormailen en wat ik daarbij doorkreeg zette ik dan om in een dieren, bloemen en andere symbolen.

Ze kregen er dan ook een volledige verklaring bij en eventuele raad of boodschap die ik tijdens het werk te maken had doorgekregen.

Het viel sommige op dat mijn manier van tekenen een vorm van geschooldheid had en dat ik al heel lang tekende.

Toch zag ik de manier hoe ik de werken maakte niet als een vorm van geschooldheid, maar eerder als een pure vrijheid.

Eindelijk had deze vlinder haar cocon afgeworpen en liet ze zien wat ze al heel haar leven zag.

Geen ketens en dwang meer.

Eindelijk vrij en anderen ermee kunnen helpen.

Als snel kreeg ik de vraag of men het kon aanleren van ook zo'n werken te maken.

Dus begon ik me te verdiepen in mijn nota's en werkte zo een cursus uit waarin ik anderen leerden van zich op een

juiste manier open te stellen en hun werken te interpreteren.

De reacties waren enorm positief.

Ik kreeg zelfs reacties dat men vanaf ze de cursus hadden gevolgd volledig veranderd waren en ze een mooiere kijk tot zelfs nieuwe doelen in hun leven terug hadden gevonden.

En het mooie van alles was dat ik enkel bij hen de deur verder heb open gedaan die al op een kiertje stond.

Ik heb enkel hun hand begeleid op een pure en liefdevolle manier.

Het resultaat is hun eigen kunnen.

Doordat de cursussen zo'n succes hadden besloot ik van het cursus schrift verder uit te werken en het in een boekvorm om te zetten.

Op deze manier hoop ik dat iedere lezer de deur open zet naar de kunstenaar in zichzelf.

'Een tekening is niet zoals steeds gedacht een fantasie, het is een afdruk van jezelf.'

MEEST GESTELDE VRAGEN

Zoals ik al in mijn biografie aanhaalde, maakte ik regelmatig op aanvraag een intuïtief werk.

Deze waren een ware spiegel voor de personen en gaven ook een persoonlijke boodschap mee.

Steeds meer kreeg ik de volgende vragen:

- Kan iedereen dit leren?
- Hoe begin je aan een intuïtief werk?
- Hoe kan ik me het beste openstellen om aan een intuïtief werk te beginnen?
- Moet ik een tekenopleiding gevolgd hebben om een intuïtief werk te kunnen maken?
- Wat heb ik nodig van materiaal om aan een intuïtief werk te beginnen?
- Hoe verklaar ik mijn eigen werk?
- Hoe komt het dat de werken net lijken te leven/bewegen?

Mijn antwoord hierop was:

- Ja, iedereen kan dit leren.
- Nee, je moet geen tekenopleiding gevolgd hebben om dit te kunnen.
- En de beste omgeving om jezelf te kunnen openstellen is in een vertrouwde rustige omgeving.

Doordat er zoveel interesse was, begon ik een cursus intuïtief tekenen en schilderen uit te schrijven dat leidde tot dit boek.

Stapsgewijs leer je jezelf op een juiste manier open te stellen en te aarden.

Op deze manier kan men werken maken die zowel spiegels als doorgeven van boodschappen en/ of inzichten zullen zijn.

WAT IS EEN INTUITIEVE TEKENING OF SCHILDERIJ?

Een intuïtieve tekening of een schilderij is een soort van spiegel, dat diep in je onderbewustzijn is weggeborgen.

Het meeste van de tijd weten we wel de antwoorden op onze vragen , maar durven of kunnen we deze niet altijd inzien.

Het is ook gemakkelijker anderen te helpen en raad te geven, maar voor jezelf is het dan weer enorm moeilijk.

Een intuïtief werk maakt dat je een bevestiging of een duidelijke raad/ wegwijzing krijgt in bepaalde stappen die je kan ondernemen in de zowel in de huidige als toekomstige tijdspanne.

In een intuïtief werk vind je symbolisch veel zaken terug, gaande van angsten, onzekerheden, verdriet, blokkades, persoonlijke groei, spiritualiteit, vreugde, liefde, gidscontact, boodschappen van overledenen, enz. ...

Deze kunnen zowel over het verleden, als huidige, als toekomstige tijdperiode gaan.

Kleur, vorm, beweging, voorwerpen, dieren, bloemen, personen, enz. spelen ook hier een belangrijke rol omdat ze op hun manier dieper ingaan op bepaalde onderwerpen.

Een intuïtief werk lijkt altijd te bewegen en hoe meer je er naar gaat kijken hoe meer dat je erin gaat ontdekken.

Het gebeurt dat je in een intuïtief werk zowel de vraag als het antwoord terug vindt.

Daarom is het aan te raden je handtekening en de datum op de achterkant van het doek te vermelden, zodat deze niet stoort als je het werk anders ophangt .

Soms lijkt het ook dat een deel van het werk eruit lijkt te komen (3D- achtig), dan is net die symboliek op dat moment van toepassing voor degene voor wie het werk gemaakt is.

WAT HEB IK NODIG OM EEN INTUÏTIEF WERK TE MAKEN?

Om een werk te maken heb je niet echt speciaal materiaal nodig.

Kleurpotloden, pastelkrijt, stiften, wasco's, houtskool, acryl verf op water basis, aquarel verf, glitter gel in verschillende kleuren, zijn een paar voorbeelden van meest gebruikte materialen.

Op gebied van penselen kan je gerust elk soort van borstel gebruiken.

Het is ook heerlijk om te werken met allerhande soorten materialen.

Gaande van de zachte sponzen, vodden, keukenrol, elastiekjes, rietjes, breiwool, knikkers of glazen decoratieve steentjes, enz.

Ook gevonden pluimen en bladeren kunnen gebruikt worden en geven een speciaal effect.

Katoenen schilders canvas op kader is de beste ondergrond om op te werken.

Deze neemt elke vorm van pigment het zuiverste op.

Werk je liever enkel met pastel en/ of kleurpotloden dan is canvas op karton ook een aanrader om op te werken.

Wens je liever op papier te werken dan is het ten zeerste aan te raden van aquarel papier te gebruiken.

Beste wat je kan doen is een aquarel papier nat maken en deze met papierplakband vast te kleven op een houten plank, dit voorkomt dat het papier gaat blazen als je er met verf op werkt.

En dat je na het drogen van je werk, je een mooi recht papier blijft behouden dat gemakkelijk ingekaderd kan worden.

Op gebied van materiaalgebruik hou ik er persoonlijk van om te combineren, bv. Ondergrond in acryl verf met extra accenten waarvoor pastelkrijt en kleurpotloden gebruikt worden.

Je kan ook best alle werken beschermen door er een vernislaag over te spuiten.

Hiervoor gebruik je best vernis die men gebruikt voor aquarel tekeningen.

Let op!

Gewone vloeibare vernis wordt meestal aangebracht met een penseel en deze kan vegen veroorzaken op het werk, ook het drogen van deze vernis duurt erg lang.

Met vernis spray worden de vegen vermeden en de spray droogt ook erg snel.